

ἰὰ τοὺς συνταγ-	τοῦ πεζικοῦ	Φιερὶν.	2580.	Ταλ.	1075.
ματάρχαι	τοῦ ἵππικοῦ	,,	2640.	,,	1100.
ταν δὲ διοικοῦν σώματα προσδῆκη	,,	,,	300.	,,	125.
ἰὰ τοὺς ἀντισυν-	πεζικοῦ καὶ	,,	2020.	,,	841: 213
ταγματάρχαι	πυροβολικ.	,,	2080.	,,	866: 213
ταν δὲ διοικοῦν σώματα προσδῆκη	τοῦ ἵππικοῦ	,,	200.	,,	84: 113
αγματάρχαι	πεζικοῦ καὶ	,,	1820.	,,	758: 113
	πυροβολικοῦ	,,	1880.	,,	783: 113
ορχαγοὶ α' τάξεως	πεζικοῦ καὶ	,,	1200.	,,	500.
	πυροβολικοῦ	,,	1320.	,,	550.
ορχαγοὶ β' τάξεως	πεζικοῦ καὶ	,,	900.	,,	375.
	πυροβολικ.	,,	600.	,,	250.
πολιχαγοὶ	πεζικοῦ καὶ	,,	720.	,,	300.
	πυροβολικοῦ	,,	500.	,,	208: 113
ἀνθυπολοχαγοὶ	ἵππικοῦ	,,	620.	,,	258: 113.
	πεζικοῦ καὶ	,,	288.	,,	120.
ἀνθυπασπιστὰ	πυροβολικ.	,,	160.	,,	66: 23
ὑπασπ. ἐκτὸς τοῦ	πεζικοῦ καὶ	,,	100.	,,	41: 213
μισθοῦ τοῦ ὑπολοχ.	πυροβολικ.	,,			
τ' ἀνθυπολοχ.	ἵππικοῦ	,,			

Ἡμερῆσιοι μισθοί.

Α'. Πεζικοῦ.

Ἐπιλοχίας	Καραντάνια.	32: 418.
Ἀρχιμουσικός	,,	32: 48.
Τυμπανιστὴς τοῦ συντάγματος	,,	32: 418.
Γραμματεὺς τοῦ εἰσηγητοῦ	,,	29.
Λοχίας		
Δεσμοφυλάξ	,,	20: 413.
Α' Βυκ. (Hautoiste)		
Δεκανεὺς		
Τυμπ. τοῦ τάγματ.	,,	17: 418.
Β' βυκανιστὴς	,,	
Σαλπικτὴς I	,,	15: 418.
Σαλπικτὴς II	,,	11.
Α' τυμπανιστὴς	,,	
Β' τυμπανιστὴς	,,	
Σκαπανεὺς		
Ἐπιλεκτός	,,	10.
Ἀπλοὺς στρατιώτ		
Ὀπλοποιός		
ὑποδεσμοφυλάξ		

Β'. Ἰππικοῦ.

Ἐπιλοχίας	,,	34: 418.
Ἀρχισαλπικτὴς	,,	32: 418.
Γραμματεὺς εἰσηγητοῦ	,,	29.
Λοχίας		
Δεσμοφυλάξ	,,	22: 418.
Σαλπικτὴς I	,,	
Δεκανεὺς	,,	19: 418.
Σαλπικτὴς II	,,	17: 418.
Σαγματοποιός	,,	27.
Σιδηρουργός	,,	19: 418.
Ἐπιλεκτός		
Ἀπλοὺς ἵππου	,,	12.
Ὀπλοποιός		
ὑποδεσμοφυλάξ		

Γ'. Πυροβολικοῦ.

Ἐπιλοχίας	,,	42: 418.
Ἀρχισαλπικτὴς	,,	32: 418.
Γραμματεὺς τοῦ εἰσηγητοῦ	,,	29.
Λοχίας	,,	32: 418.
Δεσμοφυλάξ	,,	25: 418.
Σαλπικτὴς I δεκανεὺς	,,	22: 48.
Σαλπικτὴς II	,,	17: 48.
Πυροτεχνίτης I καὶ II	,,	16: 418.
Πυροβολιστὴς I	,,	14: 418.
Πυροβολιστὴς II		
ὑποδεσμοφυλάξ	,,	11.

8. Ὁλὴν διάρκειαν τῆς συμφωνίας τῶν εἰς Ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν μεταβαλόντων, προσδιορίζεται εἰς τέσσαρας χρόνους.

9. Οἱ ἱππότες τῆ Μαξιμιλιανῆ Ἰωσήφ καὶ τῆ Γαλλικῆς Λεγεῶνος τῆς Ἰμῆς, οἵτινες μεταβαλόντες, μετ' ὑψηλὴν ἄδειαν τῆς Α. Μ. τῆ Βασιλέως τῆς Βαυαρίας, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Μ. τῆ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, θέλουν λαμβάνειν τὰ ἐκ τῶν Σταυρῶν τῶν εἰσοδήματα ἀπὸ τὰ ἀνήκοντα ταμεῖα, ὁμοίως καὶ οἱ ἔχοντες medailles.

10. Ἡ Βασιλικὴ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑποχρεῖται νὰ προμηθεύσῃ εἰς τοὺς, ὅσοι μένουν ἀπομάχοι κατὰ τὸν καιρὸν τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑπηρεσίας τῶν, ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας τῆ σώματος τάξε, ὅσας ἐκεῖνας τὰς περιθάλψεις, ὅσας ἤθελον ἀπολαύσει οἱ εἰς τὴν Βασιλικὴν Βαυαρικὴν ὑπηρεσίαν εὐρισκόμενοι στρατιωτικοὶ τοῦ αὐτοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς αὐτῆς θέσεως.

11. Τὸ αὐτὸ δὲ καὶ διὰ τὰς χήρας καὶ ὀρφανὰ ἐκείνων, ὅσοι, ὑπανδρευθέντες κατὰ τοὺς νόμους, ἀπὸ θάνατον ἐν καιρῷ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα διατρεῖδης τῶν, ἢ ἀφ' οὗ κατετάχθησαν εἰς τοὺς ἀπομάχους κατὰ τὸ 10 ἄνθρω.

12. Οἱ κανονισμοὶ τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ γυμνασίου, ὡς καὶ τὸ σύστημα τοῦ ἱματισμοῦ, μένουν οἱ αὐτοὶ ὡς εἰς τὸ Βασιλικὸν Βαυαρικὸν στρατεύμα, ἐκτὸς τῶν ὡς ἐκ τῆς κλίματος ἀναγκαίων μεταβολῶν.

13. Οἱ ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται τῆ σχηματιζομένου στρατεύματος λαμβάνουν, ὅταν ἀφεθῶν ἀπὸ αὐτοῦ, τριμηνιαῖον μισθὸν δι' ἐξόδα ἐπιστροφῆς, καὶ μετακομίζονται ἐκτὸς τούτου δι' ἐξόδων τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἕως Τεργέστην ἢ Βενετίαν. Πληρώνεται δὲ εἰς τοὺς ἀξιωματικούς, ὅσοι ἀφεθῶν, ἰδιαιτέρως ὁρρεῖ εἰς μὲν τὰς κατωτέρας Φιορτίνια 150 (Τάληρα 62 1/2), εἰς δὲ τοὺς ἀνωτέρους δύο μηνιαῖα, ἐκτὸς τῶν ἐξόδων τῆς ἐπιστροφῆς τῶν εἰς Τεργέστην ἢ Βενετίαν, τὰ ὅποια χρεωστεῖ ἐπίσης νὰ φροντίσῃ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις.

14. Ἄν στρατιωτικοὶ ἐκ τῆ σώματος τούτου θελήτουν, μετὰ τὸ τέλος τῆς διορίας τῶν, νὰ μεταβῶσιν ὀριστικῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Μ. τῆ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἢ νὰ διαμείνουν εἰς τὴν Ἑλλάδα, θέλει τοὺς δοθῇ κατὰ ἄδεια.

Ἐπειδὴ αἱ παρῶσαι προκαταρκτικαὶ πράξεις σκοπὸν κύριον ἔχουν νὰ ἐπιταχύνουν τὸν κατὰ τὸν δρόμον τῆς ὑπηρεσίας ἐμφανισμὸν τῶν ἀξιωματικῶν κτλ., αἱ περαιτέρω συμφωνίαι, προσδιοριζόμεναι διὰ πολιτικῆς συνθήκης μεταξὺ Βαυαρίας καὶ Ἑλλάδος, θέλουν δημοσιευθῇ μετέπειτα αἱ ἀναφραὶ τῶν ἐμφανιζομένων πρέπει νὰ ᾔνε φθασμέναι εἰς τὴν Γραμματεῖαν τοῦ Πολέμου, τὰ ἀργότερον τὴν 30 τοῦ τρέχοντος, καὶ, εἰ δυνατόν, ταχύτερον.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἑτρεία Φοίνικες 36.

Ἑξαμηνία . . . 18.

Τριμηνία . . . 9.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται, ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τῶν Ταχυδρομείων.

ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Προχθὲς ἔφθασαν ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ Γαλλικῇ πολεμικῇ πλοΐᾳ, ἡ Πέρλα, ἐρχόμενοι ἐκ Βαυαρίας διὰ Τηλῶνος καὶ Νεοκάστρου μετὰ ἐννεακαιδεκάμερον πλῆν, ὁ Σύμβουλος τῆς Οἰκονομίας Κύριος Ρενιὺ καὶ ὁ Ἀρχιτέκτων Κ. Γέττενσων, ἑλθόντες ἐκ μέσης τῆς Β. Ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ ἐτοιμάσῃ τὰ καταλύματα, ὅσα θέλουν χρησιμεύει πρὸς κατοικίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλέως καὶ τῆς Β. Ἐπιτροπῆς, καὶ τοποθέτησιν τῶν διαφόρων γραφείων.

Τὸ ἀκόλουθον βασιλικὸν ἔγγραφον, τὸ πρῶτον δημοσιεύμενον ἐπ' αἰσίοις εἰς Ἑλληνικὴν Ἐφημερίδα ὑπὸ τὸν ἑνδοξὸν τῆτον Τίτλον, καὶ διὰ τῶν ὁποίων προσκαλεῖται παρὰ τῆς Α. Μ. ἡ Διοικητικὴ τῆς Ἑλλάδος Ἐπιτροπὴ νὰ τὴς συνδράμῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ν. θέλει πληρῶσαι εὐφροσύνης τὰς καρδίας τῶν Ἑλλήνων.

ΗΜΕΙΣ ΟΘΩΝ

ΕΛΕΩ. ΘΕΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπιτάττομεν διὰ τῶν παρῶν τὴν Διοικητικὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Βασιλείου νὰ συνδράμῃ μὲ ὅλα τῆς τὰ μέσα τὸν Σύμβουλον τῆς Οἰκονομίας Ρενιὺ καὶ τὸν Ἀρχιτέκτονα Γέττενσων εἰς τὰ μέτρα, τὰ ὅποια θέλουν λάβει, φθάσαντες εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ βάλλῃ εἰς κατὰστατον τὸ παλάτιον νὰ δεχθῇ τὴν αὐτῇ Μεγαλειότητι τὸν Βασιλέα, τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴς περὶ τὴν Μεγαλειότητά τε, καὶ διὰ νὰ ἐνοικιάσῃ καὶ παρασκευάσῃ τὰ καταλύματα τῆς Ἀντιβασιλείας νὰ τοὺς χρηρήσῃ βίθθειαν καὶ ἀντίληψιν κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα, καὶ νὰ βάλλῃ εἰς τὴν διάθεσίν των καὶ νὰ ἐκκενώσῃ, χρειᾶς τυχεύσης, ὅλα τὰ οἰκήματα, ὅσα ἤθελον κρίνει ἀναγκαῖα εἰς κατοικίαν τῆς Βασιλέως καὶ σύσχιν τῶν γραφείων, καὶ ἤθελον ἐνοικιάσῃ διὰ τὰ μέλη τῆς Ἀντιβασιλείας, ἀποφεύγετα πάντοτε τῇ νὰ προσβάλῃ τὴν ιδιοκτη-

σίαν, καὶ φέρουσα, κατ' ὅλας τὰς περιστάσεις, τὸ ὀφειλόμενον σέβας εἰς τὰ δίκαια τῶν ιδιωτῶν.

Ἐν Μονάχῳ, τῇ 30 Ὀκτωβ. (11 Νοεμβρ.) 1832.

Ἐν ὀνόματι τῆς Βασιλέως ΟΘΩΝΟΣ

Ἡ Ἀντιβασιλεὺς τῆς Βασιλείας τῆς Ἑλλάδος.

Ο Κόμης ΑΡΜΑΝΣΒΕΡΓ,
ΔΕ ΜΑΟΥΡΕΡ,
ΚΑΡΟΛΟΣ ΔΕ ΕΥΕΚ.

Ἀπὸ τὸ πρὸς τὸν Ἀγγλικὸν Πλοίαρχον Κύριον Λάυντ γράμμα τῆς εἰς Βαυαρίαν Ἑλληνικῆς πρεσβείας, δημοσιευθὲν εἰς τὸν 56 ἀριθμὸν τῆς Ἐθνικῆς Ἐφημερίδος, ἐπληροφρήθη τὸ πανελλήνιον περὶ τῆς ἐντίμου ὑποδοχῆς, τὴν ὁποίαν ἀπέλαυτεν ἡ πρεσβεία μας παρὰ τῆς Βαυαρικῆς Αὐλῆς· μὲ τὴν αὐτὴν εὐχαρίστησιν θέλει ἀναγνώσει καὶ τὰς δημοσιευομένας ἤδη προσφωνήσεις, τὰς ὁποίας ἡ πρεσβεία μας διεύθυνεν, ὡς εἶθιται, ἐγγράφως, τὴν ἡμέραν τῆς ὑποδοχῆς, πρὸς τε τὰς ΑΑ. ΜΜ. τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Βασίλισσαν τῆς Βαυαρίας, καὶ πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος, καθὼς καὶ τὰς ἀπαντήσεις, τὰς ὁποίας αἱ ΑΑΑ. ΜΜ. διεύθυναν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον πρὸς τὴν πρεσβείαν μας. Πρὸς τὸν Μεγαλειότατον Βασιλέα τῆς Βαυαρίας.

(Προσφώνησις.)

Τιμηθέντες παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως μὲ τὸ χρέος τοῦ νὰ θέσωμεν πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ θρόνου τῆς Υ. Μ. τὰ αἰσθήματα καὶ τὰς εὐχὰς τῆς Ἑλλάδος, προσερχόμεθα διὰ νὰ προσφέρωμεν τὸν ἄκρον σεβασμὸν καὶ τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην τῆς Ἑλληνικοῦ λαοῦ δι' ὅλα τὰ εὐεργετήματα, τὰ ὅποια ἡ Υ. Μ. εὐηρεστήθη νὰ μᾶς ἐπιδαψιλεύσῃ βασιλικῶς, καὶ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐκρινῆ χαρὰν, τὴν ὁποίαν ἐπέπνευτεν εἰς ὅλῃς μας ἡ εὐδοχία τῆς εὐτυχῆς ἐκλογῆς τῆς π. θειοτάτου υἱοῦ τῆς Υ. Μ. τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος· ἐκλογῆς, ἣτις συνδέει σεβρῶν τὴν Ἑλλάδα μὲ τὴν σεβιστὴν καὶ λαμπρὰν οἰκογένειαν τῶν Βιττελσμπαχ.

Ναί, Μεγαλειότατε, πρὸ τῆς ἐκλογῆς ἀκίμῃ τῇ σεβαστῇ υἱοῦ Σας ἡ Υ. Μ. ἐθεωρεῖτο ἀπὸ τῆς Ἑλλήνων ὡς πατὴρ καὶ προπάτηρ των. Ἐν καιρῷ τῶν

δυστυχίων των πρώτος ἤξιώσατε ἵνα ἐκτείνετε πρὸς αὐτοὺς χεῖρα ἀρωγῇ· ὅθεν ἡ εὐγνωμοσύνη ἔνεκεν τῆς ὑψίστης συμπαθείας Σας πρὸς τὴν πάσχουσαν Ἑλλάδα θέλει μείνει διὰ παντὸς ἐγκεχαραγμένη εἰς τῶν κλητῶν μας τὰ βάθη.

Μεγαλειότατε! ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μᾶς διέταξε ἵνα ἐπικαλεσθῶμεν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τὴν πρὸς τὴν Ἑλλάδα βασιλικὴν κηδεμονίαν τῆς Υ. Μ., τῆς ὁποίας νέον δεῖγμα αἰτεῖται τὴν εἰς τὸ ἔδαφος τῆς Ἑλλάδος ταχίστην ἐλευσιν τοῦ σεβαστοῦ Βασιλέως ταύτης. Οἱ Ἕλληνες προσμένουν ταύτην ἀνυπομόνως, πεπεισμένοι ὅτι ἡ παρουσία τῆς Α. Μ. θέλει θέσει πέρας εἰς τὰ δεινὰ, τὰ ὁποῖα τόσους αἰῶνας τῶρα καταθλίβουν τὴν Ἑλλάδα, καὶ θέλει ἀνακαλέσει εἰς τὸν ὀρίζοντά της τὰς ἀρχαίας ὥραιάς ἡμέρας της.

Ἀπάντησις τῆς Α. Μ. ἐκφωνηθεῖσα παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Ἡ Βασιλικὴ Α. Μ. δέχεται ἀσμενέστατα τὴν ἐκφρασιν τῶν αἰσθημάτων, τὴν ὁποίαν τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος διὰ τῶν τόσων εὐτυχῶς ἐκλελεγμένων πρέσβεών τε ἀποστέλλει εἰς τοὺς πόδας τῆς θρόνου της.

Μεγάλην εὐχαρίστησιν προξενεῖ πρὸς τὴν Α. Μ. τὸ ἵα βλέπει, ὅτι ὅσα εἰς δεινὰς περιστάσεις ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τῆς Ἑλλάδος εὐχήθη ἀπὸ τῆς βασιλικῆς Του καρδίας, καὶ μὲ ἐπίμονον θέλῃτιν ἐξετέλεσεν, ἀναγνωρίζονται κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν ἐπισήμως καὶ τεχνῶς, καὶ στεφανώνονται μὲ τὴν ὀρεκτοτέραν ἐκδοσιν διὰ τῆς ὁμοφώνου συναινεσεως ὅλων τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυναμῶν.

Ἐπειτ' ἀφ' ὅλα, ὅσα ἡ Α. Μ. ἐνήργησεν ἤδη ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἐν μόνον τὸ μέγιστον ἔμεινεν ἔτι ἵνα πράξῃ. Καὶ τοῦτο ἐκτελεῖ ἤδη, χορηγῶσα εἰς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τὴν αἰτήτιν τὸν εἰς τὴν Φιλόσοφον καρδίαν του τόσον ἀκριδὸν καὶ πολυπόθητον υἱὸν Του.

Μὲ ἀγαλλίασιν θεωρεῖ ἡ Α. Μ. ὅτι εἰς τὸν μεγαλειότατον υἱὸν Τε ἀπεταμιεύετο παρὰ τῆς θείας προνοίας ὁ ἐνδόξος κληρὸς τοῦ ν' ἀφιερώσῃ ὁλόκληρον τὴν μὲ ὥρασιότατας ἐλπίδας ἀνθούσαν βασιλικὴν Του ὑπαρξιν εἰς τὴν σωτηρίαν λαοῦ, ἀνεγειρομένου ἐνδόξως ἀπὸ μακροχρόνιον δυστυχῆ πτώσιν.

Μ' ὅλον ὅτι εἶνε βαρὺ εἰς τὴν βασιλικὴν Τε καρδίαν ν' ἀπομακρύνῃ τοιοῦτον υἱὸν ἀπὸ τοὺς πατρικῆς Του κόλπους, ἡ Α. Μ. θέλει ἴδῃ γυμνωμένη μ' ὅλην τῆτο αὐτὸν βαδίζοντα εὐτόλμως πρὸς τὸν λαμπρὸν Τε δωρισμόν.

Ἡ Α. Μ. ἐπιτηρεῖται εἰς τὴν βεβαίαν ἐλπίδα, ὅτι οἱ Ἕλληνες θέλουν συνδράμει μετὰ χαρᾶς κίκλῳ τοῦ θρόνου τοῦ νέου αὐτῶν Βασιλέως, καὶ ὅτι καθ' ὅλας τὰς περιστάσεις, καὶ εἰς ζωὴν καὶ εἰς θάνατον, διὰ τερεᾶς ὁμονοίας καὶ ἀδιαρρήκτου πίστεως θέλουν εἶναι προσηλωμένοι εἰς Αὐτόν· ὥστε ὁ Βασιλεὺς Ὁθων καὶ οἱ ποτὲ ἀπόγονοι αὐτοῦ ἵνα εὕρουν εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅμοια φρονήματα, ὅπως οἱ ἡγεμόνες τῆς λαμπρᾶς τῶν Βιττελσβάχων οἰκογενείας εἶν' ἀπ' ἀρχῆς συνειθισμένοι νὰ εὕρισκουν εἰς τὸν λαὸν τῆς Βαυαρίας.

Πρὸς τὴν Μεγαλειότατην τὴν Βασίλισσαν τῆς Βαυαρίας.

(Προσφώνησις.)

Ἡ Ἑλληνικὴ πρεσβεῖα, τιμηθεῖσα παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς της μὲ τὸ ὑψηλὸν χρέος τοῦ ἵνα προσφέρει πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Φίλτατον υἱὸν τῆς Υ. Μ. τὸ σέβας καὶ τὴν ὑπόκλισιν τῆς Ἑλληνικοῦ ἔθνους, καὶ ἵνα τὸν προσκαλέσῃ εἰς τὸ νεοσύστατον Κράτος Τε, προσέρχεται διὰ νὰ ἐκφράσῃ ἐν ὑποκλίσει καὶ πρὸς τὴν Υ. Μ. τὰ αἰσθήματα τοῦ θαυμασμοῦ, μὲ τὰ ὁποῖα αἱ ἀρεταὶ τῆς Μεγαλειότητος μητρὸς τοῦ Μονάρχου μας ἐπλήρωσαν τὰς καρδίας τῆς Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Εἶν' ἀληθές ὅτι ὁ Φίλτατος υἱὸς τῆς Υ. Μ. ἀκολοθῶν τὴν κλησὶν τοῦ νεοσύστατου βασιλείου Του, θέλει ἀναγκαθῇ ν' ἀποχωριθῇ ἀπὸ τὰς μητρικὰς ἀγκάλας· ἀλλ' ὁ ἀποχωρισμὸς οὗτος τείνει πρὸς τὴν εὐτυχίαν ἔθνους ὁλοκλήρου, τοῦ ὁποίου ὁ ἐγκάρδιος ἀγάπη πρὸς τὸ σεβαστόν Της τέκνον θέλει ἀναπληρῶναι, ὅσον τὸ δυνατόν, τὴν τῆς Σεβαστῆς μητρὸς Τε. Αἱ δὲ εὐλογίαι τοῦ ἔθνους τούτου, τοῦ ὁποῖου ἡ εὐδαιμονία προσδοκᾶται ἀπὸ τὴν παρουσίαν τοῦ Βασιλέως Τε, συνεδεύσονται τὴν Υ. Μ. ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς Της, θέλουν παραμυθεῖ τὰ μητρικά Της σπλάγχνα κατὰ τὴν ἀπείσταν Τε.

Ἀπάντησις τῆς Α. Μ. ἐκφωνηθεῖσα παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ.

Ὁ ἀποχωρισμὸς τοῦ Φιλτάτου τέκνου τῆς Α. Μ. προξενεῖ βαθεῖαν θλίψιν εἰς τὴν μητρικὴν Αὐτῆς καρδίαν. Εἶνε μ' ὅλον τοῦτο ἐγοίμη ἵνα ὑπομείνῃ τῆς θλίψεως ταύτης τὴν ἀκμὴν, χάριν τῆς εὐτυχίας ἔθνους γενναίου, τοῦ ὁποίου τὰ δεινὰ εἶνε προσκεκλημένοι ὁ Φίλτατός Της ἵνα καταπαύσῃ, καὶ τὴν εὐημερίαν ἵνα τερεύσῃ. Εἰς ἀμοιβὴν ζητεῖ μόνον ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας ἀγάπην διηκεῖ καὶ πίσιν ἀκλόνητον πρὸς τὸν νέον Βασιλέα ται.

Πρὸς τὸν Μεγαλειότατον Βασιλέα τῆς Ἑλλάδος.

(Προσφώνησις.)

Μεγαλειότατε! ἡ Ἑλληνικὴ πρεσβεῖα νομίζει ἐαυτὴν εὐτυχῇ, διότι ἐπετρέπη παρὰ τῆς Κυβερνήσεώς της τὸ ὑψηλὸν χρέος τοῦ ἵνα προσφέρει πρὸς τὴν Υ. Μ. τὸ βαρὺ σέβας καὶ τὴν ὑποταγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ νὰ ἐκφράσῃ πρὸς Αὐτὴν τὴν πάγκοινων ἀγαλλίασιν διὰ τὴν ἀνάβασιν Αὐτῆς ἐπὶ τὸν νεοπαγῆ τῆς Ἑλλάδος θρόνον.

Βασιλεῦ! ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος, ὅμοιος μὲ τὰ ἐρείπειά της, ἔδειξεν, ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν τὴν πτώσιν τε ἐρύλαξεν ἵχνη τῆς ἀρχαίας δ' ἔξης. Τὸ πνεῦμα τοῦ Κυρίου εἰς τὰς ἡμέρας μας τὸν ἐνέπνευσεν, ἡ μνήμη τῶν παλαιῶν ἀρετῶν τὸν ἐνεψύχασεν, ἡ εὐμένεια τῶν σεβαστῶν Συμμάχων Αὐτῶν τὸν ὑπετήριξε, καὶ ἰδοὺ ὁ λαὸς οὗτος ἀνεγείρεται ἀπὸ

τὴν πτώσιν τε, καὶ ἀνεγείρεται διὰ ἵνα μὴ πέσῃ πλὴν. Καὶ διὰ τοῦτο προστρέχει ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ θρόνου, τὸν ὅποιον αἱ κραταιαὶ καὶ ἀγαθοποιοὶ χεῖρες τῶν Σεβαστῶν Συμμάχων, κατὰ τὰς ὁμοθυμούς εὐχόμεναι τῆς Ἑλλάδος, ἔφησαν. Ὁ λαὸς ἔτος διὰ τῆς Κυβερνήσεώς τε μᾶς ἀπέστειλε διὰ ἵνα περικυκλώσωμεν τὸν νεοπαγῆ θρόνον καὶ μακρόθεν μετὰ τὸ σέβας τε, μετὰ τὴν ἀνέπλην τε καὶ μετὰ τὴν ὑποταγὴν τε. Εὐτυχὴς, ὅταν ἀξιώσῃ ἵνα ἴδῃ ἐν τῷ μέσῳ τε τὸν σεβαστὸν καὶ περιπόθητον Βασιλέα τε! εὐτυχὴς, τολμῶμεν ἵνα εἰπώμεν, καὶ ὁ Βασιλεὺς μᾶς, ὅταν, καταβαὶς εἰς τὴν νέαν πατρίδα Τῆς καὶ συνηλικισμένος μετὰ τὸν ἀναγεννώμενον τοῦτον λαόν, ἴδῃ, ὅτι ὅτον ἀξίος εἶνε τῆς καταγωγῆς τε, τόσον ἀξίος εἶνε καὶ τῆς βασιλικῆς Αὐτῆς εὐνοίας!

Ἀπὸ τῆς τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος, ἐκφωνηθεῖσα παρὰ τῆς Κόμης τοῦ Ἀρμανσπεργ.

Ἡ Α. Μ. προσαγορεύει εὐμένως τὰς ἀπεσταλμένας πρέσβεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ τὰς ὑποδέχεται ἀσπασίως εἰς τὰς πύδας τοῦ θρόνου Τῆς. Ἡ Α. Μ. ἤκουσε μὲ μεγάλην χαρὰν ἀπὸ τοῦ στόματος τῶν τῆν Φωνὴν τῆς Ἑλληνικῆς λαῶ, ὅστις εἶνε τόσον ἀγαπητὸς εἰς τὴν καρδίαν Τῆς, καὶ ἠκραύθη ἐν ἀγαλλιάσει τὰς διαβεβαιώσεις τῆς ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης, μετὰ τὰς ὁποίας προῦπαντὰ τὸν Βασιλέα Τῆς, καὶ τῆς πίστεως, καὶ ἀφοσιώσεως, τὴν ὁποίαν ὑπὲρ Τῆς.

Καθὼς ὁ λαὸς τῆς Ἑλλάδος βλέπει τὴν ἐλευθερίαν καὶ εὐτυχίαν τε εἰς τὴν σφύριξιν τοῦ βασιλικῆς θρόνου, τοιοῦτοτρόπως εὐρίσκει καὶ ὁ Βασιλεὺς τὴν ἰδίαν Τῆς εὐτυχίαν εἰς μὴν τῶν Ἑλληνικοῦ λαοῦ, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν πίσιν θαρρεῖ.

Ὁ Βασιλεὺς θέλει μεταχειρισθῇ ὅλην τὴν δύναμιν, ὅσην ἡ θεία πρόνοια δίδει εἰς τὰς χεῖράς Του, μόνον διὰ ἵνα θέσῃ πέρας διὰ τῆς βοηθείας τοῦ Ὑψίστου εἰς τὰ μέγιστα δυσυχήματα τῆς Ἑλλάδος, γῆς, ἥτις ἐκ παλαιτάτων αἰώνων προέχει μὲ ἀγήρατον λάμψιν, καὶ πάλιν ἀνεγείρεται μετὰ νέαν ἰχὺν διὰ τῆς εὐγνωμόνως ἀναγνωρίζουσας συναντιλήψεως τῶν τριῶν κραταιῶν Δυνάμεων. Θέλει μεταχειρισθῇ ταύτην τὴν δύναμιν διὰ ἵνα περικυκλώσῃ εἰς τὸν μετὰ τὸν ἐξεφανωμένον λαόν τῆς Ἑλλάδος ὅλην ἐκείνην τὴν εὐτυχίαν, ἥτις προσήκει τόσον δικαιωματικῶς εἰς τὸ εὐγενὲς φρόνημά τε καὶ εἰς τὸν ἡρωϊσμόν του.

Σπεύδει λοιπὸν καὶ ὁ ἴδιος ἵνα φανῇ μετὰ τῶν αὐτῶν, καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι τῆς Ἑλλάδος ἡμποροῦν ἵνα ἀναγγείλουν τὴν ταχέαν Αὐτοῦ μετάβασιν εἰς τὸ νεοσύστατον βασιλεῖον, τοῦ ὁποίου τὸν θρόνον ἀναβαίνει μετὰ τὸν ὑπὲρ τῆς εὐγενούς ὑποθέσεως τῆς Ἑλλάδος ὕψιστον ἐνθουσιασμόν.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Βαυαρία.

Τὸ Βαυαρικὸν βασιλικὸν ὑπουργεῖον τοῦ Πολέμου ἐξέδωκε τὴν 27 Σεπτεμβρίου (9 Ὀκτωβρίου) 1832

τὴν ἀκόλουθον ἐγκύκλιον πρὸς τὰς διαφόρους στρατιωτικὰς ἀρχάς.

„Κατὰ συνέπειαν τῆς συνθήκης τῶν 7 Μαΐου τῆς παρόντος ἔτους, θέλει συστηθῇ στρατεύμα συγκείμενον ἀπὸ Βαυαρῶν εἰς ὑπηρεσίαν τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος. Προσκαλῶνται ἐπομένως αἱ διάφοροι στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ ἵνα γνωστοποιήσωσιν εἰς τὰ διαλαμβανόμενα συντάγματα τὰς συμφωνίας, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο μεταξύ Βαυαρίας καὶ Ἑλλάδος διὰ τοὺς ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας, οἵτινες θέλουν παρεστιασθῇ διὰ ταύτην τὴν ἐκστρατείαν, καὶ ὅσοι ἠθελον προσκληθῇ πρὸς τῆς.

Α'. Κάθε στρατιωτικὸς, ὅστις θέλει ἵνα ἰπάγῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, πρέπει ἵνα ἔχῃ δεδουλευμένον τὸν χρόνον τῆς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν Βαυαρίαν.

Β'. Ἐπομένως συγχωρεῖται εἰς ἐκείνους, οἵτινες διατελῶν ὑπηρετοῦντες εἰς τὴν 2 ἢ 3 περίοδον, ἀνδρῶν εἰς τόπον ἄλλων, ἵνα μεταβῶσιν εἰς τὴν βασιλικὴν Ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν.

3. Ἀπαιτοῦνται καλὴ διαγωγή, σωματικὴ ἱκανότης καὶ ἡλικία μεταξύ 20 καὶ 36 χρόνων.

4. Ἐκαστος ἀξιωματικὸς, ἡ ἐπέχων βαθμὴν ἀξιωματικοῦ, προσέτι ἕκαστος ἀνθυπασπιστὴς ἡ ἐβελοντὴς μετὰ τὴν κατὰ συνέπειαν τακτικῆς ἀδείας, εἰς τὴν βασιλικὴν Ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν, δύναται μετὰ παρέλευσιν τῆς διαρκείας αὐτῆς, ἡ ἥποια θέλει προσδιορισθῇ, ἵνα ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ βασιλικὸν Βαυαρικὸν στρατεύμα, μετὰ ἀνάλογον βαθμὴν καὶ παλαιότητα, ὡς ἂν ἐλείπε κατὰ ἄμετον ἀδειαν τοῦ συντάγματος ἡ τῆς σώματός του, χωρὶς μισθοῦ δικαίωμα.

5. Ἡ διάρκεια τῆς κατὰ τὸ προλαβὸν ἄρθρον διδρυμένης ἀδείας προσδιορίζεται εἰς χρόνους δύο ἐξαποκεῖται δὲ εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα τῆς Βαυαρίας ἵνα συγχωρήσῃ παράτασιν 2 ἐτῶν, ἂν τυχὸν ζητήσουν ἐν ταύτῳ παρὰ πολλοὶ τῶν εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος εὐρισκομένων ἀξιωματικῶν ἵνα ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Βαυαρίας, καὶ ἐπομένως συμβῇ παρὰ πολὺ μεγάλη ἔλλειψις ἀξιωματικῶν εἰς τὸ σχηματιζόμενον σῶμα.

6. Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος ἀπονέμει εἰς ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω ἀξιωματικῶν τῆς Βαυαρίας τῶν μετὰ τὴν ἀφίκνυσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν σῶμα, ἕνα βαθμὸν ἀνώτερον τῆς ὁποίας εἶχεν, καὶ ἐνταυτῷ εἰς ἕξοδα παρετοιμασίας καὶ ἐνδυμασίας ἀπὸ ζημιῶσιν ἴσην μετὰ δύο μηνῶν μισθόν.

7. Οἱ μισθοὶ τῶν ἀξιωματικῶν, τῶν κατατεταγμένων εἰς αὐτῶν τὴν σειράν, καὶ τῶν ὑπαξιωματικῶν καὶ στρατιωτῶν προσδιορίζονται ὡς ἀκόλουθος, καὶ θέλουν πληρώνονται μετὰ νόμισμα μεταλλικὸν κατὰ τὸν ἀκόλουθον πίνακα.

Κατὰ τὸν ἐπιτυγανόμενον πίνακα αὐτῶν τῶν μισθῶν, προσδιορίζονται διὰ τοὺς διαφόρους βαθμούς, ἐκ τῶν τῆς νομῆς.